

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2Tos/46/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314010238
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Wänkeová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5314010238.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Wänkeovej a sudkyň JUDr. Márie Urbanovej a JUDr. Adriany Gallovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 15. júna 2016 v Žiline, o sťažnosti odsúdeného Ing. T. F. proti uzneseniu Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1Nt/3/2014 zo dňa 23.12.2015, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného Ing. T. F. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Čadca podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh odsúdeného Ing. T. F. na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Čadca, vedeného pod sp.zn. 2T/90/2006 zo dňa 11.2.2008, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina, sp.zn. 1To/72/2008 zo dňa 17.6.2008, zamietol.

Proti tomuto rozhodnutiu, bezprostredne po jeho vyhlásení, podal sťažnosť odsúdený. Sťažnosť odôvodnil v podstate tým, že vo veci 2T/90/2006 ide o obžalobu podľa neúčinného titulu, teda protizákonnú. V dobe vydania rozsudku Okresného súdu Čadca 2T/90/2006 aj v dobe rozhodnutia krajského súdu o jeho odvolaní bol v platnosti iný rozsudok, teda 8C/59/2003, čo exmanželka zamlčala a okresný súd si mal túto skutočnosť zistiť. Bol teda protiprávne odsúdený. Súd sa ho nespýtal podľa § 86 písm. a) Tr. zák. na zaplatené výživné. Zistil nielen neúplný skutkový stav, ale nepravdivý. Vedome a úmyselne nezobral do úvahy neúčinnosť rozsudku. Nesprávne právne posúdil vec, pričom v konaní pred súdom sa nepreukázalo, že by sa skutok stal ako uvádza obžaloba. Nebol preukázaný ani úmysel, pričom jeho exmanželka klame, krivo ho obviňuje a nevie reprodukovať prežitie. Skutok sa nestal ako je uvedené v obžalobe. Pred súdom sa to nepreukázalo.

Odsúdený odôvodnil sťažnosť aj prostredníctvom svojho obhajcu tým, že obhajca na verejnom zasadnutí predložil nové dôkazy, a to výpis z účtu stavebnej sporiteľne, z ktorého vyplýva, že svedkyňa A. F. vybrala sumu 7.287,36 Eur a predložil tiež list vlastníctva, z ktorého vyplýva, že svedkyňa je vlastníčkou domu č. XXX v kat. území I.. Žiadal preto, aby súd pripustil konanie o povolenie obnovy konania s tým, že súd sa nevysporiadal s predloženými novými dôkazmi, ktoré vyšli najavo. Ide teda o dôkazy súdu skôr neznáme a poukázal tiež na ďalšie listiny, ktoré boli predložené na verejnom zasadnutí s tým, že ako odsúdený platil výživné dobrovoľne vo výške 1.000,- Sk mesačne od 11.7.2001. Toto výživné platil napriek tomu, že mu nebolo súdom stanovené a platil ho dobrovoľne až do roku 2014. Jeho dcéra A. F. mala dostatok peňazí na účte a mala aj nehnuteľný majetok, a teda nešlo o nezaopatrené dieťa, a teda nemala ani nárok na výživné. Žiadal preto, aby odvolací Krajský súd v Žiline napadnuté uznesenie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je nedôvodná.

Krajský súd preskúmaním predloženého spisového materiálu a napadnutého uznesenia zistil, že okresný súd v rámci procesného postupu dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Tr. por. a dospel k vyhlásenému uzneseniu po správnom procesnom postupe v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku. Výrok o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania je aj podľa názoru krajského súdu správny a zákonný a rozhodnutiu súdu prvého stupňa v zásade nemožno vytknúť nejakú chybu či nedostatok.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už súdu skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu alebo vzhľadom, na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenia od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Za skutočnosti súdu skôr neznáme sa považujú také, ktoré nemohli byť predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na povolenie obnovy konania. Takouto skutočnosťou je objektívne existujúci stav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Novú skutočnosť treba v konaní o obnove konania spravidla preukázať novým dôkazom. Za dôkazy súdu skôr neznáme sa považujú predovšetkým také dôkazy, ktoré neboli súdom vykonané v pôvodnom konaní alebo v pôvodnom konaní síce boli vykonané, ale s novým obsahom odlišným od obsahu v pôvodnom konaní.

Pri posudzovaní podmienok obnovy konania aj podľa citovaného zákonného ustanovenia zákona (§ 394 ods. 1 Tr. por.) súd hodnotí návrh z dvoch hľadísk:

1./ či ide o skutočnosti alebo dôkazy predtým súdu neznáme a

2./ či by tieto skutočnosti alebo dôkazy samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi známymi už v pôvodnom konaní mohli viesť k inému rozhodnutiu než je pôvodné právoplatné rozhodnutie uvedené v ustanovení § 394 ods. 1 Tr. por.

Skúmanie či nové skutočnosti alebo dôkazy sú tak kvalifikované, že sú spôsobilé samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné než pôvodné právoplatné rozhodnutie sa realizuje porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia s dôkaznou silou a významom novotvrdených skutočností a novonavrhovaných dôkazov. Pre pozitívne rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania musí byť výsledkom tohto skúmania dôvodný predpoklad pre možnú zmenu pôvodného právoplatného rozhodnutia.

V danom prípade je nutné uviesť, že Ing. T. F. bol rozsudkom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/90/2006 zo dňa 11.2.2008 uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že ako otec troch detí A. F., nar. XX.X.XXXX, J. F., nar. X.X.XXXX a F. F., nar. XX.X.XXXX, ktoré boli vo výchove a starostlivosti u svojej matky B. F., úmyselne, riadne na tieto deti neplatil výživné v dobe od 1.11.2003 najmenej do 11.2.2008, k vyživovacej povinnosti bol zaviazaný rozsudkom Okresného súdu Čadca pod sp.zn. 5P/128P/2002 z 26.9.2003, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 6CoP/4/04, prispievať mesačne spolu 5.400,- Sk na všetky tri deti, a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky detí, pričom vyživovacia povinnosť mu vyplýva priamo zo Zákona o rodine. Obžalovaný takto za uvedené obdobie dlhoval k rukám B. F. 38.500,- Sk, k rukám A. F. 47.000,- Sk a Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny 11.000,- Sk. Na základe odvolania obžalovaného bol predmetný rozsudok podrobený aj prieskumnej činnosti krajského súdu, kedy krajský súd uznesením, sp.zn. 1To/72/2008 odvolanie obžalovaného zamietol.

Najvyšší súd SR na základe dovolania v predmetnej veci rozhodoval uznesením, sp.zn. 5Tdo/16/2012 zo dňa 29.3.2012 a odmietol dovolanie obvineného, konštatujúc, že väčšina námietok uvádzaných v dovolaní obvineného bola uplatňovaná už v predchádzajúcich štádiách trestného konania a tiež konštatoval, že pokiaľ obvinený namieta, že v čase rozhodovania súdu už bolo uhradené zameškané výživné aj bežné výživné, bolo potrebné v jeho prípade aplikovať ustanovenia o účinnej ľútosťi, avšak v priebehu konania nebol produkovaný žiadny dôkaz o tom, že by si obvinený svoje povinnosti plnil.

Je potrebné konštatovať, že obnovu konania odsúdený žiada povoliť najmä z toho dôvodu, že jeho bývalá manželka bola rozsudkom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/138/2011 odsúdená pre trestný čin krivej výpovede, keď na hlavnom pojednávaní úmyselne zamlčala, že výživné mal zaplatené, pričom zo skutkovej vety rozsudku (trestného rozkazu), sp.zn. 2T/138/2011 vyplýva, že B. F. bola uznaná vinnou z prečinu krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 ods. 2 Tr. zák. pre skutok, ktorého sa mala dopustiť dňa 22.10.2007, kedy na hlavnom pojednávaní pred Okresným súdom Čadca v trestnom konaní vedenom pod sp.zn. 2T/90/2006 po poučení v zmysle zákonných ustanovení § 130 a § 131 Tr. por. a po zložení prisahy podľa § 265 ods. 2 Tr. por., teda aj po poučení o význame svedeckej výpovede na otázku prokurátorky, či je pravdou, že obžalovaný v dobe od 1.11.2003 platil výživné na deti uviedla, že vôbec neplatil, a to aj napriek tomu, že zamestnávateľ obžalovaného zaslal jej ako matke na jej účet dlžné i bežné výživné vo výške 125.000,- Sk.

Súd v konaní o povolení obnovy konania vykonal všetky dostupné dôkazy, ktoré bolo možné vykonať a tieto správne aj vyhodnotil a správne dospel k záveru, že pokiaľ by súd v čase rozhodovania vo veci 2T/90/2006 mal vedomosť o úhrade sumy, ktorú B. F. v konaní zamlčala, došlo by fakticky len k úprave samotného skutku vo vzťahu k výživnému na Róberta F. a F. F., ale zostalo by nezaplatené výživné A. F.. Rozhodnutie súdu by teda nemalo vplyv na právnu kvalifikáciu skutku a neprivedilo by iné rozhodnutie o vine.

Skutočnosti, ktoré uvádza obhajoba v podanej sťažnosti nemajú vplyv na samotný skutok a skutkové zistenia okresného súdu, pričom aj okresný súd správne vo svojom uznesení uviedol, že odsúdený svojim návrhom principiálne sleduje prehodnotenie dôkazov vo svoj prospech, avšak v danom prípade nevyšli najavo také okolnosti a dôkazy, ktoré by boli súdu skôr neznáme a ktoré by samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodňovali iné rozhodnutie o vine odsúdeného.

Na základe takéhoto hodnotenia predložených dôkazov aj krajský súd dospel k záveru o správnom názore okresného súdu a správnosti jeho rozhodnutia. Z uvedených dôvodov preto sťažnosť odsúdeného Ing. T. F. zamietol ako nedôvodnú.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.